

GAZETA POMORSKA

10
GR.

Nr. 67 ABC

Wtorek, 21 marca 1939

Rok 2

Aleksandrów Kujawski, Brednica, Bydgoszcz, Chełmno, Chojnice, Gdańsk, Gdynia, Grudziądz, Inowrocław, Kartusy, Kościerzyna, Lipno
— — — Nowe-Miasto, Rybin, Sepelno, Starogard, Świecie, Szubin, Tczew, Toruń, Tuchola, Wąbrzeźno, Wejherowo, Wyrzysk — —

Ważą się losy Europy

Gorączkowe narady w Anglii — Zarządzenia obronne we Francji

Konferencja z ambasadorem Rzplitej w Londynie

LONDYN. Jeszcze przed zakończeniem posiedzenia gabinetu przedstawiciele opozycji Attlee i Greenwood odwiedzili na Downing Street premiera Chamberlaina, by poinformować się o rozwoju ostatnich wydarzeń. Nieco później w tym samym celu odwiedził premiera przewodca Liberalów sir Archibald Sinclair.

Posiedzenie gabinetu zakończyło się o godz. 12 min. 20.

Ambasador angielski w Berlinie Henderson przybył do ang. ministerstwa spraw zagranicznych o godz. 11 i pozostał tam przeszło godzinę.

Po Hendersonie o godz. 12 odwiedził Min. Spraw Zagranicznych ambasador rumuński Tilea.

O godz. 12 m. 10 odwiedził ang. ministerstwo spraw zagr. ambasador polski Raczyński.

LONDYN. Wczoraj w południe rozeszła się w Londynie wiadomość, że premier Chamberlain złoży dziś w Izbie Gmin doniosłe oświadczenie o sytuacji w Europie środkowej i że równocześnie min. Halifax wygłosi w Izbie Lordów exposé o ostatnich wywiadach europejskich i określi stanowisko W. Brytanii.

Obie te deklaracje, oczekiwane w Anglii w nastroju wielkiego napięcia, poprzedzone były wczoraj przeszło godziną audyencją premiera Chamberlaina u króla Jerzego, który powrócił z Windsoru, witany owacyjnie przez tłumy.

Rzesza odrzuca protesty Anglii i Francji

BERLIN. Rząd niemiecki odrzucił protesty Anglii i Francji przeciwko zajęciu Czech, oświadczając, że protesty te nie są oparte na słusznych i moralnych zasadach.

Równocześnie rząd niemiecki odwołał ambasadora w Londynie von Dircksen. Jak oświadcza oficjalnie, „w celach konsultacji“.

Ambasador Rzeszy w Paryżu wezwany do Berlina

BERLIN. Ambasador niemiecki w Paryżu powołany został wczoraj do Berlina celem złożenia sprawozdania.

Dzienniki angielskie o przemówieniu P. Prezydenta R. P.

LONDYN. Prasa angielska zamieszcza obszerny depesze z Warszawy, zwracając specjalną uwagę na wczorajsze przemówienie radiowe P. Prezydenta Mościckiego.

Dzienniki z zadowoleniem stwierdzają nastrój jedności i siły, jaki ujawnia się w Polsce.

Odmowa konsula czechosłowackiego w Palestynie

JEROZOLIMA. Czesko-słowacki konsul generalny w Palestynie odmówił przekazania swych agend konsulowi Rzeszy Niemieckiej, oświadczając, że nie uznaje wcielenia Czech i Moraw do Rzeszy.

nistrzem koordynacji obrony narodowej, marynarki i dominiów, oraz rozmowy z ambasadorami i posłami szeregu państw.

Według informacji, pochodzących z kół politycznych, a ujawnionych w prasie, ostateczne decyzje co do akcji, jaką podejmie W. Brytania w związku z sytuacją, nastąpią podczas pobytu prezydenta Lebrun, który przybywa do Londynu dziś, we wtorek.

Jak utrzymują dzienniki, poruszony jest fakt niezwłocznego zwołania konferencji 9 państw, najbardziej zainteresowanych, celem uzgodnienia postępowania.

Niezależnie od tego, podkreślona jest przez prasę angielską konieczność frontu wewnętrznego — jedności narodowej, by zmobilizować wszystkie siły Anglii w groźącym jej niebezpieczeństwie.

my, zebrane przed pałacem Buckingham.

Wczoraj również odbyły się ważne narady premiera i min. Halifaxa z mi-

Francja chce działać równie szybko

Jak państwa totalistyczne

PARYŻ. Na wczorajszym posiedzeniu rady ministrów zapasę miały decyzje co do ogłoszenia specjalnych zarządzeń, o charakterze dekretów.

Dekrety te przygotowane zostały przez premiera Daladier, jako ministra obrony narodowej, a wydane będą na podstawie uchwalonych przez parlament nadzwyczajnych pełnomocnictw.

Już teraz jednak wiadome jest, że dekrety te dotyczyć będą:

przyspieszenia produkcji broni;
stworzenia zapasów materiałów wojennych;

specjalnych zarządzeń wojskowych;
zarządzeń, dotyczących cudzoziemców we Francji.

Prasa dzisiejsza w sprawozdaniach swoich specjalnie podkreśla te ustępy z wczorajszego przemówienia premiera Da-

ladier w senacie, w których mówił o konieczności przyznania rządowi takich możliwości działania, aby pozwoliły one wreszcie rządowi Republiki podejmować decyzje i działać równie szybko, jak działają rządy państw o ustrojach totalistycznych.

Premier Daladier w przemówieniu swoim — podkreśla prasa — w sposób kategoryczny oświadczył, że Monachium i związane z nim nadzieje na osiągnięcie współpracy europejskiej przestały istnieć i że deklaracja francusko-niemiecka z dnia 6 grudnia została rozdarta. Mówiąc o sytuacji międzynarodowej wytworzonej przez ostatnią akcję niemiecką na terenie Czech i Słowacji premier użył zwrotu, że Francja znajduje się obecnie na ostatniej linii okopów, z której już dalej cofać się nie może.

„Praga silniejsza od Wersalu“ Bojowy ton prasy niemieckiej

BERLIN. Nawiązując do przemówienia wygłoszonego przez marszałka Goeringa podczas powitania kanclerza Hitlera w Berlinie, prasa tujejsza zapewnia, że naród niemiecki nigdy nie pozwoli zabrać sobie niczego z tej wielkiej Rzeszy, którą stworzył Adolf Hitler.

— „Jesteśmy — pisze „Völkischer Beobachter“ — upojeni świadomością wielkości tego, co się obecnie staje, odczuwamy ciągle pełne dumy przeświadczenie, co przeżywamy, jest wielkie i wspaniałe, jest ono silniejsze od niepoprawnej zawiści naszych wrogów. Stokroć silniejszymi od wrogiemu braku zrozumienia są czyny Adolfa Hitlera. Praga: silniejsza jest od Wersalu!“

Te ostatnie twierdzenie jest motywem przewodnim wywodów całej dzisiejszej prasy berlińskiej.

„Po porządku rzeczy, jaki stworzył Wersal — piszą — przyszła nowa epoka: porządek rzeczy, jaki stworzony został aktem, ogłoszonym w Pradze“.

Pisma zapewniają, że Rzesza powraca do swego tradycyjnego zadania — zapewnienia pokoju w Europie środkowej.

„Niech nikt nie waży się — ostrzegają dzienniki — próbować naruszyć ten nowy porządek rzeczy“.

Strzały do Niemców

BRATYSŁAWA. Wczoraj na Żytniu Ostrowie do członków niemieckiej strażnicy porządkowej nieznanymi sprawcami oddał szereg strzałów. Incydent miał miejsce we wsi Michdorf, położonej na wschód od Bratysławy, a zamieszkałej przeważnie przez Niemców. Strzały nie były celne, a kule utkwily w drzewie. Wdrożono w tej sprawie dochodzenia.

Manifestacje niemieckie w Kłajpedzie

z okazji przywrócenia dawnego pomnika Wilhelma I.

BERLIN. Wczoraj odbyło się w Kłajpedzie uroczyste poświęcenie nowego pomnika Wilhelma I; dawny pomnik

został przed 16-tu laty wysadzony w powietrze przez powstańców litewskich. W uroczystości, zorganizowanej przez

Sztandar ze swastyką obok sztandaru gwardii ks. Hlinki na manifestacji w Bratysławie

BRATYSŁAWA. Odbyła się w Bratysławie wielka manifestacja niepodległościowa. Od godziny 18 na placu przed teatrem, który w czerwcu roku ub. był widownią wielkiej manifestacji autonomicznej z udziałem księdza Hlinki i delegacji Słowaków z Ameryki. Przed godziną 20 zgromadził się tłum kilkudziesięciu tysięcy osób. Z balkonu teatru narodowego przybranego państwowym sztandarem słowackim i sztandarem gwardii ks. Hlinki powiewał również sztandar ze swastyką. Wśród tłumy zwracali uwagę

członkowie S. A. i S. S., przybyli samochodami z Wiednia.

Przedstawiciel Niemców dr. Heusknecht podkreślił zasługi Hitlera dla powstania państwa słowackiego i zapewnił o szczerej woli Niemców w kierunku współpracy ze Słowakami nad rozbudową tego państwa. Wreszcie generalny sekretarz stronnictwa ks. Hlinki dr. Kirschbaum stwierdził, że Słowacy pragną żyć w zgodzie i przyjaźni ze wszystkimi sąsiadami.

związek kombatanów wzięły udział tysiące publiczności oraz organizacje i formacje związku kulturalnego Niemców kłajpedzkich z jego przywódcą dr. Neumannem na czele. Ponadto w uroczystości uczestniczył również generalny konsul niemiecki v. Saucken.

Przemówienie wygłosił dr. Schwarz zaznaczając:

„Jeżeli dzisiaj — wywodził mówca — znowu idziemy w jaśniejszą przyszłość, to mamy to do zawdzięczenia jedynie Hitlerowi. Nigdy więcej nie pozwolimy, aby polityczne granice przeskoczyły nam w wyznawaniu niemieckiego światopoglądu politycznego“.

Po uroczystości odbyły się w całym mieście pochody, podczas których wedle relacji „Völkischer Beobachter“ wznoszono bezustannie okrzyki: „Chcemy powrotu do Rzeszy“.

Der deutsche Reichssender Brünn!

Burze dziejowe w odbiorniku radiowym

Każdy większy odbiornik radiowy posiada na przedzie tablicę z wypisanymi nazwami miast. Skala rozległa, miast bardzo wiele. Wprawny słuchacz, obracając wskazówkę, wie, że za chwilę usłyszy głos Iks miasta, za chwilę innego; wie, że tam przemówią do niego takim językiem, gdzie indziej innym; zna już sposób przemawiania, jego styl, a często i głos.

Od dłuższego jednak czasu doświadczenie zawodzi. Podczas burz dziejowych, gorszych od burz w atmosferze, niewiadomo kto, o czym i jak będzie przemawiał za chwilę z wielu miejscowości. Przed rokiem pewnego dnia usłyszeliśmy z radia wiedeńskiego pozdrowienie: Heil Hitler! Tego samego dnia słycać już było to samo w Grazu i Linzu, Innsbrucku, Klagenfurcie i Salzburgu. Minęło parę miesięcy i oto Opa przemawia tym samym językiem, z Kozyc natomiast płynie melodyjny język węgierski. Największe jednak niespodzianki przyniosły nam dni ostatnie.

„Hier der deutsche Reichssender Brünn“. Co to? Aha, Brno morawskie. Już nie ma Brna. Z głośnika płynie prawdziwa „hochdeutsche Sprache“. (mowa niemiecka). To samo z Pragi II. Szukamy dalej. Na fali Morawskiej Ostrawy słycać muzykę. Grają arię operetki z „Prodaney Nevesty“ (Sprzedana naręczona). A więc jednak Czesi. Aria się kończy i odzywa się głos niemiec-

kiego speakera z nowego Reichssendera, teraz już z Märisch Ostrau. Więc na tym polega autonomia kulturalna!

Szukamy Bratisławy. Może znaleździemy już Preszburg? Nie! Słyszemy pierwsze takty naszego hymnu narodowego „Jeszcze Polska nie zginęła“. Cisza. Takty znowu się powtarzają. To sygnał stacji radiowej Republiki Słowackiej. Tę samą melodię co nasz hymn państwowy posiada słowacki hymn narodowy „Hej Slovane“. Dziwnie ona jednak brzmi, przeplatana niemieckimi słuchowiskami dla mniejszości niemieckiej w

Słowacji. Niemców tych podobno jest kilkadziesiąt tysięcy. Nazywają ich w tym radio „Karpato-Deutschen“.

Niedawno jeszcze słyszeliśmy mowę czeską i słowacką ze stacji Budapeszt i Wiedeń. Dziś to już ustało. Wiedeń natomiast wciąż nadawał „wiadomości w ukraińskim języku“ dla „Karpato-Ukrainier“. Nazwa ta zresztą nie schodzi z programów wszystkich stacji niemieckich. A jest ich dziś sporo. Język niemiecki słycać u nas z około 30 stacji, nie licząc krótkofalowych. Słycać go dobrze wszędzie i o każdej porze.

Nowe maski przeciwgazowe w Anglii.

Jak emigrant z Niemiec Żyd Goldstein radził sobie na londyńskim bruku

W tych dniach przed jednym z sądów londyńskich odbył się ciekawy proces emigranta z Niemiec Żyda Goldsteina, oskarżonego przez zespół współpracowników o wyzysk i oszustwo. Goldstein, znalazłszy się na bruku londyńskim bez pieniędzy postanowił założyć handlowe biuro informacyjne. W tym celu ogłosił w pismach, że potrzebuje 5-ciu zdolnych pracowników, znających doskonale rynek londyński i, że najchętniej przyjmie bezrobotnych. Istotnie nazajutrz zgłosiło się do niego 50-ciu kandydatów, z których Goldstein wybrał 5-ciu. Angażując ich Goldstein oświadczył, że nie wie czy będzie miał na wypłacenie im pensji, że w każdym razie zapewni im po 2 szylingi dziennie.

Gdy po dwóch latach, dzięki pracy i pomysłom personelu, opłacanego wciąż jeszcze po 2 szylingi dziennie, interes Goldsteina się rozwinął, przedsiębiorca w odpowiedzi na wysunięte przez pracowników żądanie unormowania zarobków zwolnił ich z zachowaniem przewidzianego ustawowo terminu, przyjmując w to miejsce innych.

Zwolnieni pracownicy oddali sprawę do sądu, który w motywach postępowania Goldsteina dopatrywał się nieuczciwości przedsiębiorcy w stosunku do pracowników i skazał go na zapłacenie zwolnionym wysokiego odszkodowania i trzy miesiące aresztu za wyzysk, który w myśl kodeksu angielskiego jest karany. W motywach wyroku przewodniczący zaznaczył, że przedsię-

Córka M. Curie-Skłodowskiej w Nowym Jorku

Ewa Curie, córka sławnej Polki, odkrywczyni radu wyjechała do Ameryki dla ogłoszenia szeregu odczytów o swej wielkiej matce. Obrazek przedstawia Ewę Curie na pokładzie statku w drodze do N. Jorku.

Wpływy komunistyczne w Indiach angielskich

Wpływy komunistyczne w ostatnich czasach wzrosły w Indiach bardzo znacznie. Fakt ten należy w dużym stopniu przypisać działalności kongresu indyjskiego, Pandit Jawaharlal Nehru, otrzymującego stałe subsydia z Moskwy. Przed paroma tygodniami ulicami miasta Kannanur przemaszerował pochód 300 robotników z fabryki cygar, niosąc wielkie transparenty z oznakami komunistycznymi, młotem i sierpem, krzyżąc „Precz z kapitalizmem. Niech żyje partia robotnicza“.

Nieprzyjemny zapis

Pewien lekarz w Budapeszcie, umierając, zapisał w testamencie swemu siostrzeńcowi kilkaset tysięcy pengó z tym, że za sumę tę zakupi drzewa i będzie go dziennie sprzedawał tylko tyle, ile sam zdola przez 8 godzin narzącać. Siostrzeniec, znany na bruku budapeszteńskim lekkoduch, wolał nie przyjąć spadku.

biorca, który nie ma na zapłacenie personelu powinien albo pracować sam, albo zwinąć interes.

W tym wypadku zachodzi jaskrawy wypadek nadużycia dobrej woli pracowników w celu osobistego wzbogacenia się, co nie da się pogodzić ani z nakazami etyki chrześcijańskiej, ani z poczuciem sprawiedliwości.

Nowa musztra angielska

Angielska armia wprowadziła nową musztrę, zmieniającą dotychczasowe ćwiczenia w poczwórnym szeregu na ćwiczenia w trój-szeregu. Na obrazku fragment defilady 2-go batalionu grenadierów angielskich według przepisów nowej musztry.

J. F. WITKOP

Autoryzowana adaptacja
Eugeniusza Batuckiego

Przygoda w Paryżu

Powieść współczesna

— I co pan robi, gdy spotyka taki piękny okaz?

— Fotografuję go. Ale nie o piękno chodzi, panie Brown, lecz o pewnego rodzaju układ rysów twarzy i wyrazistość. Wtedy można zdjęcie poprawić trochę, podretuszować... no, i mam to, co mi jest potrzebne.

— Ciekawe... Pan to robi dla sportu albo z amatorstwa? A może pan pisze rozprawę naukową?

— Nie, panie Brown, jestem po prostu fotografem reklamowym.

— Aha! Rozumiem. Więc pan chciał...

— Tak jest, jedna z największych paryskich fabryk ma wypuścić nowy gatunek mydła do golenia i właśnie pan, panie Brown, byłby wymarzoną typem dla reklamy. Ogromnie żałuję, że to nie dojdzie do skutku.

— Dlaczego? Kto panu w tym przeszkadza?

— Pan przede wszystkim... — westchnął Kols.

— Jeszcze nie powiedziałem ostatniego słowa — uśmiechnął się Soederlund.

— Już nie mam żadnej nadziei — potrząsnął głową „łowca twarzy“. — Proszę się zastanowić

tylko: najdalej za miesiąc w hallach kolejowych, na słupach ogłoszeniowych, na parkanach, w dziennikach, na okładkach czasopism, w każdym zakątku Francji, a może nawet w całej Europie... jednym słowem, gdzie się pan ruszy tylko, wszędzie zobaczy pan swoją podobiznę albo metrowej wielkości albo jako miniaturę na opakowaniu. Przyjemna perspektywa, prawda?

— Dziwny sposób zdobywania klienta! — rozemiał się Soederlund. — Zamiast dołożyć starań, by przekonać człowieka, pan go jeszcze odstrasza.

— Nie, panie Brown — wyznał szczerze Kols — ale mówię prawdę, bo i tak tego interesu nie zrobię. W knajpie, pełnej dymu i dość skąpo oświetlonej, byłem pewny, że dobrze trafiliem i że to da się zrobić, ale teraz, gdy miałem zaszczyt pana poznać, widzę, że się pomyliłem. A szkoda, wielka szkoda!... Nie ma pan pojęcia, jak trudno znaleźć taki typ! Musi mieć rasę, powagę i osobliwy wdzięk... taki trochę surowy i mało uchwytny. Dziesiąty dzień szukam na próżno, a pojutrze kończy się mój termin. Pech, psiakrew!

Kols zrobił taką zmartwioną twarz, że Soederlund ujął go pod ramię i poprowadził w kierunku śródmieścia. Tym odruchem wyraził całą w gruncie rzeczy podświadomą sympatię, jaką uczuł do młodzieńca.

— Więc bardzo zależy panu na odpowiednim typie? — zapytał myśląc iż oglądanie własnej podobizny na każdym kroku uważałby za ciężki dopust Boży.

Kols w milczeniu skinął głową.

— Hm... a proponuje pan tylko dwieście franków za to okropieństwo — podjął Soederlund. — Diabelnie mało.

— Mało?... Panie Brown, z pewnością są ludzie, którzy zrobiliby to bezpłatnie i jeszcze byłiby

z tego dumni! — Po chwili dodał ciszej: — Tylko gdzie ich szukać?!

— Trochę cierpliwości, panie Kols, muszę się zastanowić nad tą sprawą. Mam nadzieję, że to się załatwi pomyślnie.

— Ach, panie Brown, gdyby pan wiedział, jak mi na tym zależy.

— Wierzę i cieszę się, że pomimo niepowodzeń pan nie upada na duchu.

— Tak mnie wychowali, panie Brown — stwierdził skromnie „łowca twarzy“. — Jedyne z tym bagażem wyruszyłem z domu w szeroki świat. Bardzo ciężko było nieraz, ale wytrzymałem i teraz się nie poddam.

Soederlund spojrzął z ukosa na Kolsa, który nawiąsem mówiąc, też wyglądał niepospolicie. Mógł mieć dwadzieścia parę lat i równie dobrze całe pięćdziesiąt. W jego twarzy uderzała niewspółmierność rysów, jak gdyby dziecko bawiące się, złożyło ją z kawałków, należących do zupełnie różnych twarzy. Robił wrażenie człowieka chytrego i wyjątkowo sprytnego, który z niejednego pieca chleb jadał, natomiast z oczu mu patrzyło uczciwie, a w tonie głosu dźwięczały szczerześć i prawdomówność. Z minuty na minutę Sven Soederlund czuł do niego większą sympatię.

— Bardzo mi przykro, że nie mogę ozdobić pańskiej reklamy swoją osobą, ale głowa do góry, panie Kols, będziemy razem szukali. Dalibóg, nie wydaje mi się, że to jest takie trudne! Czy nie można znaleźć odpowiedniej twarzy... na przykład wśród młodych początkujących artystów? Tyłu ich jest w Paryżu.

— Nie, młody nie nadaje się. — Umilkł, po chwili podjął z żywością. — Od dawna widzę po prostu przed sobą tę twarz! Aż mnie poderwało, gdym pana ujrzał. Ten właśnie, pomyślałem sobie! (Ciąg dalszy nastąpi)